Td 052_9

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ’ αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ’ αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
τα μάτια βλέπουν σ’ άλλους τόπους
μα δεν αλλά- μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές
τα μάτια βλέπουν σ’ άλλους τόπους
μα δεν αλλά- μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές.

Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ διαπαντός
θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ διαπαντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα εί- γιατί θα είμαι πάντα μοναχός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα εί- γιατί θα είμαι πάντα μοναχός.

Αν ήθελες να ταξιδέψεις
να πας στα ξένα μακριά μακριά μακριά
δεν έπρεπε να μ’ αγαπήσεις
και να μου κά- και να μου κάψεις φως μου την καρδιά
δεν έπρεπε να μ’ αγαπήσεις
και να μου κά- και να μου κάψεις φως μου την καρδιά.

Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
εις τα ωραί- εις τα ωραία ντης χλωρά κλωνιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
εις τα ωραί- εις τα ωραία ντης χλωρά κλωνιά.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ’ αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
τα μάτια βλέπουν σ’ άλλους τόπους
μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές.

Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ διαπαντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι πάντα μοναχός

Αν ήθελες να ταξιδέψεις
να πας στα ξένα μακριά

δεν έπρεπε να μ’ αγαπήσεις
και να μου κάψεις φως μου την καρδιά.

Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
εις τα ωραία ντης χλωρά κλωνιά.